

- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich do ponownego rozpoznania w celu wydania orzeczenia w przedmiocie żądań Athinaiki Techniki AE zmierzających do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 2 czerwca 2004 r. o umorzeniu postępowania w sprawie złożonej przez nią skargi do Komisji dotyczącej zarzucanej pomocy państwa przyznanej przez Republikę Grecką na rzecz konsorcjum Hyatt Regency w związku z zamówieniem publicznym dotyczącym sprzedaży 49 % kapitału kasyna Mont Parnès.
- 4) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Dâmbovița — Roumanie) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București przeciwko Gheorghe Jipie

(Sprawa C-33/07) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Artykuł 18 WE — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich)

(2008/C 223/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunal Dâmbovița

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Strona pozwana: Gheorghe Jipa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Dâmbovița — Wykładnia art. 18 WE i art. 27 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77)

Sentencja

Artykuł 18 WE i art. 27 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli

Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zezwalającemu na ograniczenie prawa obywatela państwa członkowskiego na przemieszczanie się na terytorium innego państwa członkowskiego, w szczególności ze względu na to, że został on poprzednio stamtąd wydany, ponieważ znajdował się w „sytuacji sprzecznej z prawem”, pod warunkiem że, po pierwsze, indywidualne zachowanie tego obywatela stanowi rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie narażające jeden z podstawowych interesów społecznych, a po drugie, że środek w postaci ograniczenia prawa jest odpowiedni dla zapewnienia realizacji założonego celu i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia. Do sądu krajowego należy zbadać, czy jest tak w przypadku sprawy toczącej się przed nim.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel — Belgia) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding przeciwko Firma Feryn NV

(Sprawa C-54/07) (¹)

(Dyrektywa 2000/43/WE — Dyskryminujące kryteria doboru pracowników — Ciężar dowodu — Sankcje)

(2008/C 223/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidshof te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Strona pozwana: Firma Feryn NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidshof te Brussel — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. a), art. 8 ust. 1 i art. 15 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, str. 22) — Kryteria wyboru pracowników mające charakter bezpośrednio dyskryminujący ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne — Ciężar dowodu — Ocena i stwierdzenia sądu krajowego — Obowiązek wydania nakazu zaniechania spoczywający na sędzię krajowym